

Ιερομόναχος Ιγνάτιος Προβατιανός (1871 - 16 Αυγούστου 1959)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Ιγνάτιος Πνευματικός, ο πολύ σεβαστός Γέροντας.

Ιερομόναχος Ιγνάτιος Πνευματικός, ο πολύ σεβαστός Γέροντας.

Ο κατά κόσμον Ιωάννης Γραμματάς του Χριστοφόρου και της Βασιλείας καταγόταν από τη Μυτιλήνη, στην οποία γεννήθηκε το 1871. Προσήλθε στο ιερό Κελλί Κοιμήσεως Θεοτόκου - Κρανιας της σκήτης Γλωσσίας - Προβάτας, το 1891, στο οποίο, λέγεται, μόνασε και ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς τον 14ο αιώνα. Εκάρη μοναχός το 1893. Το 1894 χειροτονήθηκε διάκονος και το 1898 πρεσβύτερος.

Κατά τον υποτακτικό του ιερομόναχο Καλλίνικο, «υπήρξεν ευπροσήγορος και παρηγορητικός εις πάντας. Ήτο εφοδιασμένος από όλας τας αρετάς, και την φιλαδελφίαν και αγάπην προς πάντας, και αμνησικακίαν εις τους εχθρούς του, μάλλον δε και επροσηύχετο υπέρ αυτών, την δε ελεημοσύνην εις πάντα αιτούντα ευχαρίστως και ιλαρώς εξετέλει. Διετήρει αδιάσπαστον την νοεράν προσευχήν εν παντί καιρώ. Επροσηύχετο ημέρας και νυκτός υπέρ όλων των χριστιανών και των πνευματικών του τέκνων ως και των οικείων αυτού. Υπήρξε πρότυπον τελείου και εναρέτου μοναχού. Είχε πλείστην την αγάπην και την ευλάβειαν εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, εις την προστάτιδα ήμών Θεομήτορα και σχεδόν εις όλους τους αγίους. Ηγωνίσθη επί 63τίαν κατά της αδικίας και υπέρ της δικαιοσύνης και αληθείας, ευδοκίμως προσφέρων ανεκτιμήτους υπηρεσίας υπέρ του ιερού ήμών Τόπου, αλλά και εθνικήν δράσιν υπέρ της φιλτάτης ήμών πατρίδος, προλαβών δε και αποσοβήσας διαφόρους εν τω αγιωνύμω Όρει εθνικούς κινδύνους». Ήταν πολύ

σεβάσμιος Γέροντας. Ο λόγος του έλεγχε και μονές. Εργάστηκε και υπέρ του Κελλιωτικού Ζητήματος.

Στο υπ' αυτού συντεθέν βιβλίο περί της σκήτης του, ο φιλόστοργος και φιλάγιος Γέροντας, γράφει με ωραία γλώσσα περί του «θεοδοξάστου και μακαρίου συλλόγου, των εν τη Ιερά Γλωσσία διαπρεψάντων και αγωνισαμένων Οσίων και θεοφόρων Πατέρων, ων οι αγώνες και τα θεοειδή εν τη κατά Χριστόν φιλοσοφία παλαιήματα, ως λαμπάδες φαεινά και πυρσοί ακοίμητοι, εκ του ιερού και Υψικαρήνου Άθωνος έλαμψαν και πάσαν την οικουμένην κατηύγασαν και έως της συντέλειας του αιώνος καταυγάζουσιν, οίτινες εισί: Θεόληπτος ο Φιλαδέλφειας, Νικηφόρος ο Νηπτικός ο εν τη Κρανία, Γρηγόριος ο Βυζάντιος ο περιβόητος εις την αρετήν και νήψιν, Νείλος ο εξ Ιταλίας και ο Σελιώτης Ηλίας, Κάλλιστος ο Καταφυγιώτης ο εκ του Προβάτας Κελλίου "Καταφυγή" του Τιμίου Προδρόμου. Οικείοι δε και γνωστοί τούτων, αλλά και ομότροποι εν πάσιν, οι προς την Γλωσσίαν γειτνιαζοντες, η θαυμασία των πατέρων δυάς, Σάββας τε και Γερμανός, Γαβριήλ και Αθανάσιος οι προφητικού χαρίσματος αξιωθέντες. Θεοδόσιος ηγούμενος της ιεράς μονής Φιλοθέου ο έπειτα Τραπεζούντος μητροπολίτης. Κάλλιστος και Ισίδωρος οι πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως και μαθηταί Γρηγορίου Σιναΐτου εν τη σκήτη του Μαγουλά. Γρηγόριος Στραβολαγγαδίτης και Κλήμης ο εξ Αμαλφηνών, μαθητής Γρηγορίου του Σιναΐτου. Φιλόθεος ο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ο κατασβέσας και τον τελευταίον σπινθήρα της βαρλααμικής αιρέσεως, τον διά Προχόρου του Κυδώνη αναφθέντα. Αλλά πάντων τούτων προεξέχει και πάντας υπερλάμπει, η δόξα της αγιορειτικής αδελφότητος και το καλλώπισμα της μοναδικής πολιτείας, ο πλήρης ελλάμψεως του Αγίου Πνεύματος και κατάκαρπος των πνευματικών καρπών ο μέγας Γρηγόριος ο Παλαμάς...».

Οι αυτάδελφοι ιερομόναχοι Καλλίνικος και Ιγνάτιος.

Image not found or type unknown

Οι αυτάδελφοι ιερομόναχοι Καλλίνικος και Ιγνάτιος.

Ο παπα-Καλλίνικος συνεχίζει τη νεκρολογία: «Τη 16η Αύγουστου, εν ήμερα Σαββάτω και ώρα 1 ½ πρωινή (αγιορειτιστί), εξεδήμησε προς Κύριον ο κατά πολύ σεβαστός και στοργικός μας Γέροντας και παρά πάσιν αγαπητός και αιδέσιμος πνευματικός πατήρ Ιγνάτιος ιερομόναχος εν ηλικία 88 ετών, καταγόμενος εκ της νύμφης του Αιγαίου, όστις και τον θάνατον προείπε προ 40 ημερών. Αφήκεν αγαθήν μνήμην σεμνού και ανιδιοτελούς πνευματικού πατρός. Ότε ετελείτο η θεία Λειτουργία υπέρ των κτητόρων του ιερού ημών Κελλίου εν τη δευτέρα ημέρα της πανηγύρεως (ενώ σεμνύνεται τούτο επί τη Κοιμήσει της Θεοτόκου), έπνεε τα λοίσθια και ο άγιος Γέρων ημών, αποπερατωθείσης ταύτης, αφήκεν και ούτος την τελευταίαν του πνοήν και απήλθεν δε εις τα επουράνια σκηνώματα». Ο μοναχός Λάζαρος από το Σαραντάριο όρος έγραφε: «Όντως ήτο ευλαβής, φιλόχριστος και φιλάδελφος πατήρ, εστολισμένος με πάσας εν γένει τας αρετάς».

Εξέπνευσε, όταν οι ψάλτες έλεγαν το «Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος», για να δοξάζει τ' όνομα του Θεού αιώνια. Άφησε εκλεκτή συνοδεία τους κατά σάρκα αδελφούς ιερομονάχους· Γρηγόριο († 2007) και Καλλίνικο († 2009) με τον υποτακτικό τους Ιγνάτιο. Οι αυτάδελφοι μόνασαν στο Κελλί από το 1927 με τον πατέρα τους μοναχό Θεόδωρο († 1930), που τον έκειρε μοναχό ο παπα-Κοδράτος ο Καρακαλλινός († 1940).

[Οι αγαπητοί αδελφοί Καλλίνικος και Ιγνάτιος.](#)

Image not found or type unknown

Οι αγαπητοί αδελφοί Καλλίνικος και Ιγνάτιος.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Ιγνατίου ιερομ., Η πάλαι ακμάσασα εν Αγιωνύμω Όρει του Άθω Ιερά Σκήτη Γλωσσίας. Αθήναι 1951, σσ. 18-19. Λαζάρου μοναχού, Ιγνάτιος Ιερομ. Παναγίας Κρανιάς-Προβάτας, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 279-280/1959, σ. 408. Καλλινίκου ιερομ., 'Ιγνάτιος ιερομόναχος Προβάτας, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 277-278/1959. σσ. 342-343.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β΄ - 1956-1983, σελ. 625-628, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.